

Kniha Zjevení pomocí barvitých symbolických obrazů líčí skutečné pozadí dějin světa. Ve 4. kapitole ukáže nebe a Boží vládu. V 5. kapitole se na scéně objeví Boží Syn, který přinesl obět' (Beránek). Nebe oslavuje...

Já, Jan, měl jsem vidění a uslyšel jsem hlas velkého množství andělů shromážděných kolem trůnu, bytostí a starců – bylo jich na miliony a stamiliony – a volali silným hlasem: „Beránek, který byl zabit, si zaslouží, aby přijal moc, bohatství, moudrost a sílu, čest, slávu i chválu!“ A všechno tvorstvo na nebi, na zemi, v podsvětí i na moři, a vše, co je v nich, jsem slyšel volat: „Tomu, který sedí na trůně, i Beránkovi přísluší chvála, čest, sláva i moc na věčné věky!“ Tu ony čtyři bytosti přidaly: „Amen!“ a starci padli na tvář a poklonili se. (Zj 5,11 – 14)

Evangelium (Lk 9,28b-36) Ježíš se znovu zjevil svým učedníkům, a to u Tiberiádského moře. Zjevil se takto: Byli pohromadě Šimon Petr, Tomáš zvaný Blížnec, Natanael z galilejské Kány, synové Zebedeovi a ještě jiní dva z jeho učedníků. Šimon Petr jim řekl: „Půjdu lovit ryby.“ Odpověděli mu: „I my půjdeme s tebou.“ Vyšli tedy a vstoupili na loď, ale tu noc nic nechytli. Když už nastávalo ráno, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on. Ježíš se jich zeptal: „Dítky, nemáte něco k jídlu?“ Odpověděli mu: „Nemáme.“ On jim řekl: „Hod'te síť na pravou stranu lodí, a najdete.“ Hodili ji tedy, a nemohli ji už ani utáhnout pro množství ryb. Tu onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: „Pán je to!“ Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil přes sebe svrchní šaty – byl totiž oblečen jen nalehko – a skočil do moře. Ostatní učedníci dojeli s lodí – nebyli od země daleko, jen tak asi dvě stě loket, a táhli síť s rybami. Když vystoupili na zem, viděli tam žhavé uhlí a na něm položenou rybu a vedle chléb. Ježíš jim řekl: „Přineste několik ryb, které jste právě chytili.“ Šimon Petr vystoupil a táhl na zem síť plnou velkých ryb, bylo jich stotřiapadesát. A přesto, že jich bylo tolik, síť se neprotrhla. Ježíš je vyzval: „Pojďte snídat!“ Nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?“ Věděli, že je to Pán. Ježíš přistoupil, vzal chléb a dal jim, stejně i rybu. To bylo už potřetí, co se Ježíš zjevil učedníkům po svém zmrtvýchvstání. Když posnídali, zeptal se Ježíš Šimona Petra: „Šimone, synu Janův, miluješ mě více než ti zde?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas mé beránky.“ Podruhé se ho zeptal: „Šimone, synu Janův, miluješ mě?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas moje ovce.“ Zeptal se ho potřetí: „Šimone, synu Janův, miluješ mě?“ Petr se zarmoutil, že se ho potřetí zeptal: „Miluješ mě?“, a odpověděl mu: „Pane, ty víš všechno – ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas moje ovce! Amen, amen, pravím ti: Dokud jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodils, kam jsi chtěl. Ale až zestárneš, vztáhneš ruce, a jiný tě přepásá a povede, kam nechceš.“ To řekl, aby naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. A po těch slovech ho vyzval: „Následuj mě!“

Janovo evangelium vrcholí scénou rozhovoru Ježíše s Petrem. Už nejde o žádné ohrožení, ani hádky a disputace. Nyní tu stojí jen Petr a Ježíš: „Miluješ mě?“ V dnešní společnosti je slovo „milovat“ chápáno eroticky. Evangelium jím označuje hluboké lidské sebedarování (Jan 15,12-13). Opře se Petr o Krista? Uvěří mu natolik, že o něj opře celý svůj život? A jak to máme my? (Pramen: vira.cz)

Modlitba

Bože, tvůj Syn, náš Pán Ježíš Kristus,

se za nás ochotně vydal do rukou hříšníků

a podstoupil muka kříže;

prosíme tě, dej, ať jeho obět' přinese všem lidem spásu.

Amen.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Bůh někdy nenaplní naše přání, někdy dokonce nenaplní ani naše potřeby ... ale vždycky to má smysl, který nás naplňuje.
- Je zbytečné rozebírat nedostatky svých bližních, pokud ses už předem nerozhodl, že je budeš trpělivě snášet.
- Milost nového začátku je něco, za co se musíš modlit, ale co vždycky nemusíš dostat.

Týdeník

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:
farnostlovosice.cz

3. neděle velikonoční

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Ne - v 9.00	
	Út - v 16.30	ale 7.5. v 7.30
	St - v 16.30	ale 8.5. v 7.30
	Čt - v 7.30	
	Pá - v 16.30	
DD MILEŠOV	Pá - v 9.15	ale 10.5. se nekoná

Modlitební skupina - Út v 16.30

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 5.5. 2019 v 9.00 za tragicky † syna a † rodiče

Lukavec v 11.00

Ne 12.5. 2019 v 9.00 za † rodiče Metoděje a Ludmilu Kristovú

Medvědice v 11.00

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

317. Jak se zbavit následků smrtelného hříchu a znovu se vrátit k Bohu?

K tomu, aby se katolický křesťan mohl po spáchání smrtelného hříchu smířit s Bohem, je nutné, aby přijal svátost smíření.

318. Co jsou to neřesti?

Neřesti jsou opakem ctností, jsou to tedy zlé návyky, které otupují a zatemňují svědomí, otvírají člověka vlivu zla a svádějí ho ke hříchu. Neřesti mohou být spojeny se sedmi *hlavními* hříchy: pýcha, lakomství, závist, hněv, smilstvo, nestřídmost, lenost nebo zahálčivost.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

7. května – připomínka sv. Antonína Kyjevského

ZAČÁTKY MNIŠSKÉHO ŽIVOTA NA RUSI

Narodil se r. 983 ve městě Lubiči, nedaleko Černigova. Jeho civilní jméno bylo Antipa a až později přijal jméno Antonín. Od mládí žil ve zbožnosti a když se dozvěděl o asketickém životě mnichů, chtěl je napodobovat. Zprvu se věnoval modlitbě ve vlastní jeskyni a pak odešel na horu Athos, kde vstoupil do kláštera. Svým asketickým životem udivoval i starší mnichy a představený kláštera ho později poslal na Rus, aby tam šířil mnišský život.

Antonín se vrátil do Kyjeva asi kolem r. 1013 a po delším hledání si našel místo v hustém lese v jeskyni, poblíž břehu Dněpru nedaleko Kyjeva.

Po smrti knížete Vladimíra se dostal k moci vládyčtivý Svatopolk a začalo se šířit bezpráví. Antonín se prý vrátil na Svatou horu do doby, než se poměry na Rusi zlepšily. Pak opět přišel ke Kyjevu r. 1028 a usadil se nedaleko původního místa, v Hilarionově jeskyni. Hilarion se zatím stal kyjevským metropolitou.

Antonína v jeho jeskyni navštěvovalo dost lidí. Někteří potřebovali duchovní radu, jiní přišli pro požehnání, ale někteří měli zájem i o jeho následování. Jednalo se asi o patnáct bratrů, kteří začali žít v blízkosti Antonína a zvolili si ho za svého duchovního rádce. Mezi jeho novými spolubratry byl i Varlaam, syn bojara Jana, a knížecí sluha Efrém. Nahněvaný Jan pak vtrhl mezi jejich společenství, mnichy rozehnal a Varlaama odvedl s sebou. Také kníže Izjaslav nařídil proti Antonínovi zakročít, ale na přimluvu kněžny nakonec již odcházejícího starce vrátil.

Spolubratři si vybudovali spojenými silami skalní kostel a základní vybavení kláštera - Kryptenské laury. Antonín chtěl žít v samotě a tak spolubratrům doporučil za představeného Varlaama. sám pak žil v nedaleké jeskyni.

Počet mnichů stále vzrůstal a proto postavili nový dřevěný kostel, zasvěcený Zesnutí Bohorodičky. Antonín pak vyžádal na knížeti povolení stavby dřevěných domků a zdi kolem kláštera. Klášter se však nazývá Pečerským (jeskynním), protože se tam dříve žilo v jeskyních.

Antonín měl prý dar zázraků a proroctví. Kníže Izjaslav chtěl před válkou od Antonína požehnání a ten mu předpověděl, že bude poražen. Proroctví se splnilo a nepřátelé začali rabovat zemi. Kníže se zdráhal znovu vytáhnout do boje a došlo ke vzpouře. Knížeti

později namluvili, že ji měl na svědomí Antonín a ten znovu musel před ním utíkat. Uchýlil se Černigovu, pod ochranou knížete Svjatoslava. K návratu se odhodlal až se Izjaslav přesvědčil o jeho nevině.

Antonín je počítán mezi zakladatele mnišství na Rusi a zemřel v den a hodinu, kterou předpověděl. Z jeho jeskyně se pak stal i jeho hrob.

6. května – nez. pam. **sv. Jana Sarkandra**, kněze a mučedníka

8. května – nez. pam. **Panny Marie, Prostřednice všech milostí**

12. května – 4. neděle velikonoční (Svátek Výročí posvěcení pražské katedrály)

Gaudete et exsultate

Apoštolská exhortace

O povolání ke svatosti v současném světě

Z věrnosti k Mistrovi

96. Být svatými proto neznamená pást se očima na domnělé extázi. Svátý Jan Pavel II. říkal, že „pokud opravdu stavíme na kontemplaci Krista, budeme ho moci rozeznat především ve tvářích těch, s nimiž se on sám ztotožnil“ (Novo millennio ineunte, 49). Text Mt 25,35-36 „není pouhá pozvánka ke skutkům lásky, ale lekce kristologie, která osvětluje Kristovo tajemství“ (tamt.). V této výzvě rozpoznávat Jej v chudých a trpících se zjevuje samo Kristovo srdce, Jeho cítění a nejhlubší rozhodnutí, kterým se všichni svatí snaží přizpůsobovat.

97. Vzhledem k síle těchto Ježíšových požadavků je mojí povinností jakožto Jeho náměstka požádat křesťany, aby je přijali a v upřímné otevřenosti akceptovali sine glossa, to znamená bez komentářů, přetřásání a výmluv, které jim odebírají moc. Pán nám jasně ukázal, že svatost nelze chápat ani žít, odhlížeje od těchto požadavků, protože milosrdenství je „samotná podstata Ježíšova evangelia“ (list velkému kancléři Papežské katolické univerzity v Argentině, 3.3.2015).

98. Když potkám člověka, který nocuje v nepohodě a chladu, mohu mít dojem, že jde o nějakou hromádku, jež mne obtěžuje svojí nepředvídatelností, otravného delikventa, překážku na mé cestě, dotěrný bodec v mém svědomí, problém, který mají řešit politici, a možná také odpadek, který špiní veřejný prostor. Anebo mohu reagovat na základě víry a lásky a uznat v něm lidskou bytost, jež má stejnou důstojnost jako já, tvora nekonečně milovaného Otcem, Boží obraz, bratra vykoupeného Kristem. To znamená být křesťany! Anebo lze snad chápat svatost, nehledě na toto živoucí uznání důstojnosti každé lidské bytosti? (Vzpomeňme na reakci milosrdného Samaritána před židem ležícím u cesty –Lk 10,30-37).

99. Křesťanům to přináší zdravou a stálou nespokojenost. Ačkoli by poskytnutí podpory jedinému člověku již ospravedlňovalo všechno naše úsilí, nestačí nám to. Kanadští biskupové jasně prohlásili, že podle biblického učení ve Svatém roce nejde jen o prokázání

několika dobrých skutků, nýbrž o hledání sociální změny, „aby se osvobodily také budoucí generace, přičemž zřejmým cílem má být obnova spravedlivých sociálních a ekonomických systémů tak, aby už nedocházelo k exkluzi“ (Konference kanadských biskupů, Komise pro sociální záležitosti, otevřený list parlamentu: Obecné dobro či exkluze, volba pro Kanadu, 1.2.2001)

Ideologie, které mrzačí jádro evangelia

100. Ideologie nás někdy přivádějí ke dvěma neblahým omylům. Na jedné straně je omyl těch křesťanů, kteří tyto požadavky evangelia oddělují od osobního vztahu k Pánu, od vnitřního spojení s Ním, od milosti. Takto se křesťanství transformuje na pouhou nevládní organizaci, čímž se mu odnímá jasná spiritualita, kterou ta k době prožívali a projevívali svatý František z Assisi, svatý Vincenc de Paul, svatá Tereza z Kalkaty a mnozí jiní. U těchto velkých světců ani modlitby, ani láska k Bohu, ani četba evangelia neumenšily nadšení a účinnost jejich služby bližnímu, nýbrž docela naopak.

(pokračování příště)

Pozvání

Farnost Všech Svatých vás zve do Domova pro seniory na Dómském pahorku v Litoměřicích. Ve středu 8.5.2019 bratr Václav Veselský OP tam bude od 19 hod. přednášet na téma „Jaký je vztah mezi ezoterikou a křesťanstvím, mezi léčitelstvím a modlitbou.“

Svátek matek (den matek) se u nás slaví vždy druhou květnovou nedělí. Matkám věnovaný den má být oceněním odvahy a obětí mateřství. Za zakladatelku Svátku matek je považována metodistka Anna Marie Jarvis. Ta při druhém výročí smrti její matky zorganizovala v baptistickém kostele v neděli 12. 5. 1907 setkání místních matek. Rok poté byla požádána, aby toto setkání na druhou květnovou nedělí opět zopakovala. Pro velký úspěch se Anna Marie Jarvis začala šíření této myšlenky věnovat naplno, až nakonec kongres USA v roce 1914 prohlásil Den matek národním svátkem. Z USA se svátek začal šířit dále. V Evropě se uchytil po první světové válce. V Československu se Den matek začal slavit v roce 1923. V době komunistické totality byl svátek zatlačen do pozadí oslavami MDŽ. Nyní se již opět slaví veřejně, není ale oficiálním státním svátkem.

Sbírka z 28.4. 2019: 2. 720,- Kč

Děkují za úklid a výzdobu našich kostelů.